

Reflektioner från Bok- och biblioteksmässan

Text: Petter Zerpe

Illustration: Balsam Karam

Det pratas mycket om läsning just nu. Alarmerande rapporter visar att unga svenskers läsförståelse minskar i jämförelse med andra europeiska länder och att läsklyftorna ökar i vårt land. Läget är allvarligt. Det är "flumskolans" fel säger vissa, det är föräldrarnas ansvar säger andra. Men hur förhåller sig bibliotekariekåren till detta?

På årets Bok- och biblioteksmässa avlöste seminarierna varandra om läslust, läsförståelse och ungas läsning med konstruktiva förslag på förändring, exempelvis vikten av läsande förebilder och att föräldrar aldrig ska sluta läsa högt för sina barn. På ett av seminarierna dyker bilden av en "superbibliotekarie" upp på storbilden. En klassisk superhjärte med slängkappa, mask för ögonen och ett stort B på bröstet. En fin bild som ska symbolisera den breda kunskapen och den kompetens bibliotekarien har men sällan får använda.

Dessvärre var det få som riktade blicken mot sig själva. För att bättre förstå sin egen del i problemet krävs ett mått av självkritik, inte minst inom bibliotekariekåren. Skolan och föräldrarna kan inte ta hela skulden.

Att arbeta målgruppsanpassat är en förutsättning för att kunna möta unga utifrån deras förutsättningar och intresse för läsning. Trots detta erbjuds det ytterst få kurser i pedagogik på bibliotekarieutbildningarna. Bibliotekarierna måste bli djärvare och stå upp för litteraturens plats i klassrummen. Dessutom tror jag att tätare samarbeten mellan bibliotekarieutbildningarna och lärarhögskolorna skulle ge lärare en bredare förståelse för bibliotekariens litteraturförmedlande roll. Vi måste även ta ett större ansvar för att utveckla den digitala infrastrukturen på biblioteken så den blir mer lämpad för fler varierande lärstilar.

Vi har fortfarande mycket att åstadkomma på hemmaplan. En superhjärte sitter inte lugnt i båten och ser på medan olyckan sker. Den avgörande vändpunkten kommer när superhjälten söker upp faran.

